

30/06/2019

“Οι Απόστολοι αποδέχθηκαν την κλήση θυσίας του Χριστού”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 30 Ιουνίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Αντωνίου του Νέου, Πολιούχου Βεροίας.

“ή πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς δώδεκα ἀποστόλους, τοὺς ὁποίους κάλεσε νά τόν ἀκο-λουθήσουν, νά ζήσουν μαζί του, νά ἀκούσουν τό κήρυγμά του, νά δοῦν τά θαύματά του, δέν ἦταν μόνο ἓνα ὑψηλό καί τιμητικό προ-νόμιο. Ἦταν συγχρόνως καί μία κλήση θυσίας καί μαρτυρίου, μία κλήση νά βρεθοῦν ἀπέναντι στόν κόσμο, στήν ἁμαρτία καί τήν κα-κία του, καί νά μαρτυρήσουν γιά τόν ἀληθινό Θεό, γιά τόν Χριστό, πού ἐλευθερώνει τόν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος πιστεύει σέ αὐτόν, ἀπό τό σκοτάδι καί τά δεσμά τῆς ἁμαρ-τίας, πού τόν ἀναγεννᾷ καί τόν καθιστᾷ τέκνο Θεοῦ” τόνισε στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος τέλεσε το Τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο της μακαριστής μητέρας του εφημερίου του Ιερού Ναού Αρχιμ. Παύλου Συνόλα.

[Δείτε περισσότερες φωτογραφίες εδώ](#)

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα ἀλλ’ ὡς τέκνα μου ἀγαπητά νου-θετῶ».

Χθές ή Ἐκκλησία μας καί ἰδι-αι-τέρως ή πόλη μας πανηγύρισε τή μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστό-λου Παύλου, τοῦ ἰδρυτοῦ της, καί σήμερα τιμᾷ τή Σύναξη τῶν ἁγίων δώδεκα ἀποστόλων.

Τούς τιμᾷ, μνημονεύοντας τούς κόπους καί τίς ταλαιπωρίες καί τίς δοκιμασίες καί τά μαρτύρια πού ὑπέστησαν καί ὑπέμειναν, προκει-μέ-νου νά κάνουν πράξη τήν τε-λευταία ἐντολή τοῦ Κυρίου, τήν ἐντολή «πορευθέντες μαθητεύ-σα-τε πάντα τά ἔθνη», προκειμένου νά γνωρίσουν καί σέ μᾶς τόν Χριστό.

Διότι ή πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ πρὸς τούς δώδεκα ἀποστόλους, τούς ὁποίους κάλεσε νά τόν ἀκο-λουθήσουν, νά ζήσουν μαζί του, νά ἀκούσουν τό κήρυγμά του, νά δοῦν τά θαύματά του, δέν ἦταν μόνο ἓνα ὑψηλό καί τιμητικό προ-νόμιο. Ἦταν συγχρόνως καί μία κλήση θυσίας καί μαρτυρίου, μία κλήση νά βρεθοῦν ἀπέναντι στόν κόσμο, στήν ἁμαρτία καί τήν κα-κία του, καί νά μαρτυρήσουν γιά τόν ἀληθινὸ Θεό, γιά τόν Χριστό, πού ἐλευθερώνει τόν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος πιστεύει σέ αὐτόν, ἀπό τό σκοτάδι καί τά δεσμά τῆς ἁμαρ-τίας, πού τόν ἀναγεννᾷ καί τόν καθιστᾷ τέκνο Θεοῦ.

Καί αὐτή τήν κλήση τῆς θυσίας καί τοῦ μαρτυρίου ἀποδέχθηκαν κυρίως οἱ ἀπόστολοι, οἱ ὁποῖοι κα-τόρθωσαν μέσα σέ μερικές μόλις δεκαετίες νά κηρύξουν τό εὐαγ-γέ-λιο σέ ὅλο τόν γνωστό τότε κόσμο, χωρίς νά διαθέτουν κοσμικά μέσα, χωρίς νά διαθέτουν χρήματα καί ἄλλα ἐφόδια, χωρίς νά ἔχουν τήν ὑποστήριξη τῶν ἀνθρώπων καί τῶν ἀρχόντων.

Ἀντίθετα, μάλιστα, εἶχαν νά ἀντι-μετωπίσουν ὄχι μόνο τούς εἰδωλολάτρες ἀλλά καί τούς Ἰου-δαίους· εἶχαν νά ἀντιμετωπίσουν τά συμφέροντα ἐκείνων πού ὤφε-λοῦντο ἀπό τήν πίστη τῶν ἀν-θρώπων στά εἰδωλα· εἶχαν νά ἀντι-μετωπίσουν τή φυσική ἀμφι-βολία καί ἐπιφυλακτικότητα πού ὑπάρχει γιά κάθε τι νέο, καί μά-λι-στα τόσο διαφορετικό, ὅπως ἦταν τό εὐαγγέλιο καί ή πίστη στόν ἀναστάντα Χρι-στό, ἀπό ὅ,τι γνώριζαν μέχρι τότε.

Όμως οι άγιοι απόστολοι τόλμησαν να αναλάβουν αυτή τη θυσία και αυτό το μαρτύριο. Τόλμησαν να υπομείνουν όλα όσα άκούσαμε να περιγράφει στο σημε--ρινό αποστολικό ανάγνωσμα ο πρωτοκορυφαίος απόστολος Παύλος, γράφοντας προς τους χριστιανούς της Κορίνθου, και τά όποια ήταν τόσο έπώδυνα και τόσο έξευτελιστικά, πού κανένας άνθρωπος δεν θά ήθελε να τά ζή-σει και δεν θά ήθελε να τά υπο-στεί. Οι απόστολοι όμως τά υπέ-μειναν μέ χαρά για την αγάπη του Χριστού και για την αγάπη των ανθρώπων, και μιλούσαν γι' αυτά όχι για να καυχηθούν, αλλά για να διδάξουν τους πιστούς ότι ή ζωή του χριστιανού, ή ζωή κοντά στον Χριστό, δεν είναι μία εύκολη και άνετη υπόθεση.

Ο Χριστός δεν είπε τυχαία ότι είναι «στενή ή πύλη και τε-θλιμ-μένη ή όδός, ή άπάγουσα εις την ζωήν». Είπε την αλήθεια, προε-τοι-μάζοντας τους μαθητές για ό,τι έπρόκειτο να αντιμετώπισουν.

Τό ίδιο κάνει και ο απόστολος Παύλος σήμερα, περιγράφοντας τά παθήματά του και καταλή-γο-ντας: «ούκ έντρέπων ύμās γράφω ταύτα άλλ' ως τέκνα μου αγαπητά νουθετώ». Σας γράφω, λέγει, όσα υπέμεινα για χάρη του Χριστού και του κηρύγματος χωρίς να σας ντρέπομαι, όπως θά έκανε κάθε άλλος άνθρωπος. Και τό κάνω αυ-τό όχι για να καυχηθώ ούτε για να κά-νω επίδειξη, αλλά γιατί θέλω να σας νουθετήσω ως παιδιά μου αγα-πημένα. Και είστε παιδιά μου, γιατί έγώ, συνεχίζει ο απόστολος Παύλος, σας αναγέννησα πνευμα-τικά μέ τη χάρη του Χριστού και του ευαγγελίου του.

Και ο σκοπός της νουθεσίας δεν είναι άλλος, παρά ή μίμηση του αποστόλου. Ο απόστολος Παύλος καλεί τους Κορινθίους να μιμηθούν τις θυσίες και τό μαρτύριό του, τους καλεί να μιμηθούν τη ζωή του, γιατί ζωή έν Χριστώ χωρίς θυσίες δεν νοείται.

Και αυτό μάς διδάσκει όχι μόνο ο απόστολος Παύλος αλλά και οι δώδεκα απόστολοι του Χριστού, τους όποιους τιμούμε σήμερα, διό-τι και ή δική τους ζωή ήταν γε-μάτη θυσίες. Και πρέπει να τους τι-μούμε ως ευεργέτες μας, γιατί αυτοί κοπίασαν, ταλαιπωρήθηκαν, διώχθηκαν, θυσιάσθηκαν, μαρτύ-ρη-σαν για να γνωρίσουμε έμείς τον Χριστό και να μή ζοϋμε στην πλάνη. Είναι οι μεγαλύτεροι ευ-ερ-γέτες της οικουμένης και του κα-θενός μας προσωπικά, και ή κα-λύτερη ανταπόδοση πού μπορούμε να τους προσφέρουμε για όσα υπέ-μειναν ώστε να γνωρίσουμε έμείς τον Χριστό είναι ή μίμησή τους, είναι ή θέλησή μας να κάνουμε και έμείς κάποιες θυσίες για να ζήσουμε την έν Χριστώ ζωή και να μιμηθούμε τους άγιους απο-στό-λους.

Αυτό προσπάθησε να κάνει στή ζωή της και ή μακαριστή αδελφή μας, της όποιας τελούμε σήμερα τό μνημόσυνο. Ήταν σε όλη της τη ζωή ένα πιστό και ευσεβές

μέ-λος τῆς Ἐκκλησίας μας, πού δια-κρινόταν γιά τή φιλαν-θρω-πία της καί τήν ἀγάπη της γιά τόν Θεό καί τούς ἀνθρώπους, καί ἐλπίζουμε καί προσευχόμαστε ὁ Θεός μέ τίς εὐχές καί τοῦ υἱοῦ της, τοῦ π. Παύλου, καί τοῦ συζύγου της καί τῶν τέκνων της, νά τήν ἀναπαύει μετά τῶν ἀγίων του στή βασιλεία του.